

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 15/16
V Luxemburgu 23. februára 2016

Rozsudok vo veci C-179/14
Komisia/Maďarsko

Niektoré aspekty režimov rekreačnej karty SZÉP a stravovacej poukážky Erzsébet, ktoré v Maďarsku umožňujú, aby zamestnávateľia poskytovali svojim zamestnancom vecné výhody za daňovo zaujímavých podmienok, nie sú zlučiteľné s právom Únie

Tieto aspekty predstavujú prekážku slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb

Maďarská daňová právna úprava umožňuje, aby zamestnávateľia poskytovali svojim zamestnancom za daňovo zvýhodnených podmienok nástroje, prostredníctvom ktorých môžu títo zamestnanci získať u tretích osôb prístup k rôznym vecným plneniam vo forme určitých služieb a výrobkov bez toho, aby sami museli týmto osobám platiť odmenu. Tá istá právna úprava však tiež stanovuje, že jedine na základe rekreačnej karty SZÉP (pokiaľ ide o ubytovacie, rekreačné a stravovacie služby) a stravovacej poukážky Erzsébet (pokiaľ ide o nákup hotových jedál) možno získať prístup k týmto daňovým zvýhodneniam.

Komisia podala na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti Maďarsku. Podľa Komisie Maďarsko porušilo slobodu usadiť sa a slobodné poskytovanie služieb (ako aj smernicu o službách¹, pokiaľ ide o kartu SZÉP) z dôvodu, že predmetné daňové zvýhodnenia sa poskytujú iba v prípade používania kariet SZÉP a stravovacích poukážok Erzsébet, ktorých podmienky vydávania považuje Komisia za príliš obmedzujúce.

V rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor konštatuje, že **viaceré aspekty režimov rekreačnej karty SZÉP a stravovacej poukážky Erzsébet sú v rozpore s právom Únie.**

Po prvé **skutočnosť, že maďarské pobočky spoločností založených v iných členských štátoch nemajú možnosť vydávať karty SZÉP**, je v rozpore so smernicou, keďže členské štáty nesmú brániť poskytovateľom, aby si zvolili formu svojej prevádzky.

Po druhé maďarské právo za určitých okolností ukladá vydavateľom kariet SZÉP povinnosť mať formu obchodnej spoločnosti (akciovej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným) založenej podľa maďarského práva. Navyše naďalej podľa maďarského práva musia mať títo vydavatelia formu dcérskej spoločnosti obchodnej spoločnosti, ktorá bola sama založená podľa maďarského práva. Súdny dvor konštatuje, že **maďarská právna úprava nie je zlučiteľná so smernicou, keďže požiadavky týkajúce sa právnej formy poskytovateľov** nesmú byť diskriminačné, pokiaľ ide o miesto sídla týchto poskytovateľov. V prejednávanej veci **skutočnosť, že tak dcérska, ako aj materská spoločnosť musia byť zriadené podľa maďarského práva, znamená, že ich registrované sídlo sa musí nachádzať v Maďarsku, čo predstavuje diskrimináciu v zmysle smernice.**

Po tretie Súdny dvor uvádza, že v prejednávanej veci **jedine finančné inštitúcie s registrovaným sídlom v Maďarsku** môžu spĺňať podmienku, podľa ktorej musia mať vydavatelia kariet SZÉP otvorenú kanceláriu pre zákazníkov v každej obci Maďarska, ktorá má viac ako 35 000 obyvateľov. V tejto súvislosti Súdny dvor pripomína, že smernica **umožňuje vyhradiť poskytovanie služieb určitým poskytovateľom** iba v prípade, že takéto obmedzenie nie je diskriminačné, pokiaľ ide

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, s. 36).

o miesto sídla poskytovateľov. Súdny dvor konštatuje, že v prejednávanej veci bola takáto diskriminácia preukázaná.

Po štvrté **maďarská právna úprava** je v rozpore so smernicou tiež z dôvodu, že tým, že **vydavateľom ukladá povinnosť mať sídlo v Maďarsku** v rozsahu, v akom vyžaduje ich prítomnosť v každej obci Maďarska, ktorá má viac ako 35 000 obyvateľov, odníma poskytovateľom služieb usadeným v iných členských štátoch ich právo zvoliť si cezhraničné poskytovanie služieb bez toho, aby sa museli usadiť v Maďarsku. V tomto kontexte Súdny dvor okrem iného uvádza, že takáto povinnosť nie je primeraná cieľu, pre ktorý bola zavedená, a to ochrane spotrebiteľov a veriteľov, pretože konkrétne tento cieľ by bolo možné dosiahnuť aj prostredníctvom menej obmedzujúcich opatrení.

Po piate Súdny dvor uvádza, že odplatné vydávanie poukážok, ktoré sú určené na to, aby zamestnávatelia mohli svojim zamestnancom poskytovať za daňovo zaujímavých podmienok vecné výhody vo forme hotových jedál, **predstavuje hospodársku činnosť v zmysle Zmlúv a že monopol** vyhradený pre Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (Maďarská národná nadácia pre rekreáciu, „MNNR“) v súvislosti s touto činnosťou **predstavuje obmedzenie tak slobody usadiť sa, ako aj slobodného poskytovania služieb**. Súdny dvor usudzuje, že zriadenie takého monopolu nemožno odôvodniť ani samotnou skutočnosťou, že MNNR používa zisky vyplývajúce z danej hospodárskej činnosti na financovanie sociálnych činností alebo projektov.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok. Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykoná rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. V prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii však môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499